

- 8) Czy sąd krajowy posiada wyłączną właściwość dla ustalenia, czy instytucja taka jak zakład ubezpieczeniowy będący przedmiotem postępowania w niniejszym przypadku spełnia kryteria, które pozwalają na powołanie się przed nim na przepisy dyrektywy wywołującej bezpośrednie skutki? W przypadku odpowiedzi twierdzącej jakie kryteria znajdują zastosowanie?
- 9) Czy brak transpozycji do krajowego porządku prawnego państwa członkowskiego UE dyrektywy 2005/14/WE (mimo że termin na transpozycję upłynął w dniu 11 czerwca 2007 r.), a w szczególności jej motywów 20–22, może działać na szkodę skarżącej z uwagi na naruszenie jej podstawowego prawa do ochrony jej dóbr, nawet jeśli dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE ⁽⁷⁾ uchyliła dyrektywy od pierwszej do piątej dotyczące ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (72/166/EWG, 84/5/EWG, 90/232/EWG, 2000/26/WE i 2005/14/WE), uwzględniając, że przywołane tu przepisy zostały w całości zawarte w nowej dyrektywie WE, która chroni prawa osób poszkodowanych w wypadkach drogowych w większym stopniu niż uchylone przepisy?
- 10) Czy sąd krajowy może powołać się z urzędu na naruszenie przepisu wspólnotowego i stwierdzić nieważność klauzuli wykluczającej ubezpieczone ryzyko w sytuacji gdy poszkodowana osoba, czyli konsument nie została poinformowana o wykluczeniu (sytuacjach których ubezpieczenie nie obejmuje z naruszeniem przepisów dyrektywy 2005/14/WE) a także w sytuacji w której zakład ubezpieczeniowy narzucił wykluczenia inne niż przewiduje ustawa ramowa o ubezpieczeniach nr 136/1995, także jeśli nieważność ta nie została podniesiona przez samą zainteresowaną przed sądem, a przepisy dyrektywy 93/13/WE ⁽⁸⁾ zostały transponowane do prawa krajowego ustawą nr 193/2000 ⁽⁹⁾ — *Monitorul Oficial al României* [dziennik urzędowy Rumunii], część I, nr 560, z dnia 10 listopada 2000 r. — (uzupełnioną ustawą nr 363/2007 w sprawie nieuczciwych warunków umów w umowach konsumenckich — *Monitorul Oficial* [monitor urzędowy] nr 899 z dnia 28 grudnia 2007 r.)?
- ⁽⁶⁾ Dyrektywa 2005/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. zmieniająca dyrektywy Rady 72/166/EWG, 84/5/EWG, 88/357/EWG i 90/232/EWG oraz dyrektywę 2000/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 149, s. 14).
- ⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 263, s. 11).
- ⁽⁸⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).
- ⁽⁹⁾ Ustawa nr 193/2000 w sprawie nieuczciwych warunków w umowach zawieranych między przedsiębiorcami i konsumentami, *Monitorul Oficial* z dnia 10 listopada 2000 r. nr 560, uzupełniona ustawą nr 363/2007 w sprawie zwalczania nieuczciwych praktyk przedsiębiorców w stosunkach z konsumentami i dostosowania przepisów do przepisów europejskich w zakresie ochrony konsumentów, *Monitorul Oficial* z dnia 28 grudnia 2007 r. nr 899, część I.

Skarga wniesiona w dniu 24 lutego 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-103/10)

(2010/C 113/48)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver i P. Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/121/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. zmieniającej dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych w celu dostosowania jej do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w sprawie rejestracji, oceny, udzielenia zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) oraz utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 tej dyrektywy.

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Ustawa nr 136/1995 o ubezpieczeniach i reasekuracji w Rumunii, *Monitorul Oficial* z dnia 30 grudnia 1995 r. nr 303, część I.

⁽²⁾ *Monitorul Oficial* z dnia 23 grudnia 2004 r., część I.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. druga dyrektywa w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych (Dz.U. L 8, s. 17).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniająca dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz.U. L 228, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 2003/8/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w celu usprawnienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sporach transgranicznych poprzez ustanowienie minimalnych wspólnych zasad odnoszących się do pomocy prawnej w sporach o tym charakterze (Dz.U. L 26, s. 41).

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 1 czerwca 2008 r.

(¹) Dz.U. L 396, s. 855.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 25 lutego 2010 r. — Lidl & Companhia przeciwko Fazenda Pública

(Sprawa C-106/10)

(2010/C 113/49)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lidl & Companhia

Strona pozwana: Fazenda Pública

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 78 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 2006/112/WE (¹), w związku z art. 79 akapit pierwszy lit. c) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by w ramach wewnątrzspółnotowych transakcji nabycia do podstawy opodatkowania podatkiem VAT wliczana była kwota podatku od pojazdów, ustanowionego w ustawie nr 22-A/2007 z dnia 29 czerwca?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 1 marca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-111/10)

(2010/C 113/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, L. Flynn, B. Stromsky, A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie przyznania przez władze Republiki Litewskiej pomocy państwa na zakup państwowych gruntów rolnych w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. (¹);
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Przyjmując zaskarżoną decyzję, Rada uchyliła decyzję Komisji wynikającą z wniosków dotyczących właściwych środków zawartych w pkt 196 Wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnym i leśnym na lata 2007–2013 (²) (zwanych dalej „wytycznymi rolnymi 2007”) i z ich bezwarunkowego przyjęcia przez Litwę, zobowiązującą tę ostatnią do zakończenia istniejącego programu pomocy dotyczącego zakupu państwowych gruntów rolnych najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r. Pod pozorem wyjątkowych okoliczności Rada zezwoliła Litwie na utrzymanie tego programu do czasu wygaśnięcia wytycznych rolnych 2007 w dniu 31 grudnia 2010 r. Okoliczności przywołane przez Radę jako uzasadnienie jej decyzji w oczywisty sposób nie stanowią wyjątkowych okoliczności uzasadniających powziętą decyzję i nie uwzględniają decyzji Komisji w sprawie tego programu.
- 2) Komisja podnosi cztery zarzuty na poparcie swojej skargi o stwierdzenie nieważności:

Po pierwsze, zdaniem Komisji Rada nie była uprawniona do działania na podstawie art. 108 ust. 2 akapit trzeci TFUE, ponieważ pomoc, na którą zezwoliła, była to pomoc istniejąca, którą Litwa, przyjmując wnioski Komisji w sprawie właściwych środków, zobowiązała się zakończyć do końca 2009 r.

Po drugie, Komisja twierdzi, że Rada przekroczyła swoje kompetencje próbując pozbawić znaczenia stwierdzenie, że środki pomocowe, które Litwa miała prawo utrzymać do końca 2009 r., ale nie dłużej, mogą zostać utrzymane do 2013 r.

Po trzecie, zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem zasady lojalnej współpracy, która dotyczy państw członkowskich a także współpracy między instytucjami. Swoją decyzją Rada zwolniła Litwę z obowiązku współpracy z Komisją w odniesieniu do właściwych środków przyjętych przez to państwo członkowskie w zakresie istniejącej pomocy na zakup państwowych gruntów rolnych w ramach współpracy ustanowionej w art. 108 ust. 1 TFUE.